

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
3. březen Léta Páně 2019

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 3

BŘEZEN

DOBA POSTU

je v křesťanské tradici spojena s obrazem pouště, stejně jako doba pokušení a duchovní vyprahlosti. Má to své důvody a svou logiku, ale může to svádět k bezděčnému vnímání postu jako období duchovně temného. Opak je ale většinou pravdou. Půst, prožíváme-li ho skutečně, je často právě tím obdobím, kdy cítíme duchovní růst, zažíváme útěchu, radost, hloubku. Právě z těchto období se často živíme ve skutečných obdobích temna. Všimněme si také, že pokušení, které biblické postavy na poušti prožívají, se často týká témat moci, ať už světské, nebo duchovní. V období, kdy náš duchovní život prosperuje, kdy děláme pokroky, možná se nám i daří dostat pod kontrolu nějaké své neřesti, jsme v pokušení začít se vnímat jako mocné a dokonalé, začít svou nově

nabytou sílu dávat najevo, používat ji ve svůj pozemský prospěch.

Něco podobného vždy hrozí i církvi jako celku. Církev vznikla jako společenství trhanů a psanců. Pronásledovaných, opovrhovaných, chudých. Takový Král Kristus byl, takoví byli jeho učedníci a následovníci. A jak církev vnitřně rostla a prosperovala v období svého prvotního postu, začala nabývat morálního kreditu a potažmo i moci, bohatství, vlivu. Kdykoliv je ale církev vlivná, etablovaná, mocná a tradiční, je zároveň ve velkém vnitřním nebezpečí, je totiž vlastně v rozporu se svou nejhlubší podstatou. Je v pokušení zapomenout, že Jeho království opravdu není z tohoto světa. Byly doby, kdy křižácká vojska, jejichž neexistence v tomto citátu Ježíš dokazoval nebeskost svého

království, skutečně po svaté zemi pochodovala. Ale tyto doby triumfů nejsou tím, co naši tradici navždy prozářilo. Daleko více čerpáme z tradice mučedníků, poustevníků a misionářů, jejichž zbraněmi nebyly meče, ale léky a obvazy. Církev je dnes bičována skandály, je vnitřně názorově rozklíčena a u nás je navíc vzhledem k transformaci financování i ve velmi složité ekonomické situaci. A zdá se, že situace se bude i nadále vyvíjet tímto směrem. Hledím

do budoucna s velkou nadějí a očekáváním. Milosrdný Bůh nám pomáhá zbavit se velikášských pokušení. Nesať po moci, nepropadat bludu, že věci jsou v našich rukách, pod naší kontrolou. Vrací nás tam, kde nejvíce vnitřně prosperujeme a zrajeme. Tam, kde jsme malí, slabí, skromní. Vrací nás k naší podstatě. Nejen jako jednotlivce, ale i jako církve. Upřímně se z toho raduji.

Martin

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Připomínáme, že na neděli 3. března plánujeme po obou mších svatých tzv. Misijní koláč Jarky Nagyové, jako její odkaz. Proto prosíme o pochutiny ke kávě i třeba k nákupu domů, výtěžek předáme na papežské misijní dílo.

Den seniorů a nemocných bude letos v sobotu 6. dubna, s laskavým hostem, panem biskupem Karlem Herbstem.

Do kostela sv. Václava jsme pořídili barevná sluchátka - budeme moc rádi, když si, kdo potřebujete, vyberete svá a budou vám sloužit.

Připojujeme přehled činnosti v roce 2018:

- návštěvy a pomoc v domácnostech,
- návštěvy v domech pro seniory,
- finanční a materiální výpomoc z darů na účet a sbírek,
- modlitby,
- zprostředkování dopravy do kostela,
- Den seniorů a nemocných,

- skupinové rehabilitační cvičení pro seniory, středy od 17.00 h v sále sv. Václava,
- bohoslužby v pátek od 10.00 h v Domově na Zámečku,
- zajišťování zdravotních pomůcek pro seniory a další potřebné,
- Tříkrálová sbírka a její využití,
- materiální sbírky pro lidi bez domova,
- Vánoce dál - dárky na přání pro hmotně znevýhodněné spoluobčany,
- tábor pro děti organizovaný mládeží farnosti.

Vlastníme pomůcky k zapůjčení - polohovací lůžko, antidekubitní matraci, invalidní vozík a toaletní židle.

Za fachu *Hanka*
vrsovice@praha.charita.cz

721 444 323
č. účtu: 3400038319/0800

Finanční přehled za rok 2018

Dary	76 000,00
Dary - miniadopce	36 600,00
Tříkrálová sbírka 2018	48 749,00
Postní sbírka pro soc. potřebné	15 172,00
Adventní sbírka pro soc. potřebné	22 100,00
Sbírka na oběti tsunami v Indonésii	19 000,00
Příspěvky na letní tábor pro děti	60 000,00
Dar pro oběti tsunami v Indonésii	-44 808,00
Dohody o provedení práce	-13 923,00
FÚ - srážková daň	-2 457,00
Darovací smlouvy miniadopce	-36 600,00
Darovací smlouvy potřebným	-53 868,00
Odměna koledníkům Tříkrálové sbírky (párkování)	-1 205,00
Den seniorů a nemocných	-6 159,94
Výlet seniorů Poděbrady + St. Boleslav	-16 531,00
Farní výlet Chýše - vstupenky pro seniory	-6 000,00
27. benefiční koncert ADCh	-5 445,00
Vyúčtování letního tábora pro děti	-60 000,00
Ostatní - předplatné časopisu, matrace, antidekubitní matrace	-8 289,00
Bankovní poplatky	-1 867,71
Celkový počet dárců na účtu farní charity za r. 2018	18 dárců
Pravidelní měsíční dárci (trvalé příkazy)	12 dárců
z toho farní miniadopce	3 dárci
Celkem obdarováno (většina opakovaně)	12 osob/rodin
V rámci miniadopce obdarovány (2× ročně)	4 osoby/rodiny

Pastorační rada 19. 2. 2019

V úterý 19. února proběhlo setkání pastorační rady. P. Artur nás informoval o přednášejících při postních duchovních obnovách. Duchovní obnova pro muže se uskuteční v pátek 22. března a přednášejícím bude P. Michael Slavík. Pro ženy bude obnova o týden později,

29. března, a povede ji P. Radek Tichý. Také jsme se dozvěděli termín udílení svátosti biřmování v naší farnosti. Biskup Zdenek Wasserbauer přijede v neděli 23. června.

Dalším tématem setkání byl výlet seniorů, který je plánován na sobotu

27. dubna. Diskutovalo se o programu výletu, co je potřeba ještě domluvit, a kdo to zařídí.

Bodem setkání bylo i pořádání akcí v sále kostela sv. Václava. Moc prosíme o následný úklid sálu i kuchyňky, včetně uklízení nádobí z odkapávače. V případě, že si budete potřebovat něco vypůjčit, domluvejte se s Lukášem Borským. Samozřejmostí je vracení vypůjčených věcí.

Zástupkyně ekonomické rady Jiřinka Haaszová nás seznámila s tím, co bylo tématem jejich setkání. Máme zažádáno o dva granty na opravu střechy kostela sv. Václava. Truhlář si zde prohlédl lavice a udělá cenovou nabídku jejich opravy. Řeší se i pohon zvonů a ozvučení kostela. V kostele sv. Mi-

kuláše byla objednána oprava dveří na věž a bude se dělat projekt na odvlhčení fasády. V přízemí fary je nevyhovující elektroinstalace.

Hlavním tématem setkání byly služby ve farnosti, a to hlavně služba lektorská a ministrantská. P. Artur je velmi rád, že máme ve farnosti malé i velké ministranty. Prý to není příliš obvyklé. Diskutovalo se o tom, co je potřeba zlepšit. Lektoři by měli číst obě čtení i přímlyvy a jejich služba by měla fungovat nezávisle na ministrantech. Rádi bychom obnovili nedělní schůzky ministrantů, které by probíhaly v čase mezi bohoslužbami.

Příští setkání pastorační rady se uskuteční v úterý 19. března. *LH*

SVĚTEC V TOMTO MĚSÍCI

Blah. Amadeus IX. Savojský, vévoda

svátek 30. 3.

Píše se 1. únor 1435 a v Thonon-les-Bains ve Francii se vévodovi savojskému Ludvíkovi a jeho ženě Anně, dceři kyperského krále, narodil první syn, kterého pojmenovali Amadeus. Po něm přišlo ještě dalších sedmnáct sourozenců, z nichž někteří zemřeli v dětském věku.

Všem dětem se dostalo toho nejlepšího vzdělání, a jak šel čas, bylo třeba myslet i na jejich vhodné partnery.

Amadeus byl bystrý, dobrosrdečný a zbožný mladík, ale netěšil se pevnému zdraví. Trpěl těžkou epilepsií a uvažoval i o vstupu do kláštera, z čehož nakonec

zřejmě pro jeho nemoc sešlo. V roce 1452 byl oženěn – ano čtete dobře – se stejně starou princeznou Violantou, dcerou francouzského krále Karla VI. Nešlo o žádný sňatek z lásky, spíše vévoda Ludvík hledal pro své děti vhodné partie. Tak se také jeho ostatní děti provdaly za hrabata a vévody, a dcera Šarlota udělala opravdu partii! Provdlala se za svého švagra, bratra Violanty Ludvíka, který se jako Ludvík XI. stal francouzským králem.

Amadeus se tedy oženil a stal se po svém otci vévodou savojským. Proslul jako dobrodinec chudých, podporoval

kostely a kláštery. Vzhledem ke své nemoci nemohl dobře vykonávat vládu, a tak se v roce 1469 vlády vzdal ve prospěch své manželky, protože děti (měli jich celkem deset) byly ještě malé.

Sám se stáhl do ústraní do Vercelli v Piemontu v Itálii, kde 30. března 1472

zemřel. Byl pochován v místním kostele sv. Eustacha. Blahoslaven byl v roce 1677.

Je obzvláště uctíván v Turíně, kde platí za prototyp křesťanského vladaře.

Bývá zobrazován jako vévoda rozdávající almužny. *Alena Králová*

EKOLOGICKÉ OKÉNKO

Chumelí se, chumelí...

Čtyři roky strávené v Kanadě mě naučily, že obyvatelé této země mají velmi odlišný vztah k přírodě než my, Evropané. Opravdu si jí váží. A protože převážná část nynějších obyvatel má evropské kořeny, o to víc je to obdivuhodné. A jelikož je zima, hned jsem viděla ten neuvěřitelný rozdíl v lyžařských střediscích. Mám psát o tom, jak na rozloze určené pro lyžařské středisko třikrát větší než evropské je třikrát méně sjezdovek a denně rolbou upravovaná pouze jedna z nich? Chceš si zalyžovat? Šup do hlubokého sněhu a boulí, no ukaž se... A že by sis dal nějaký groček nebo polévku, když se necháš vyvézt lanovkou až nahoru, anebo je libo v polovině tratě? Omyl. Nic takového. Hezky si to vez ve svém batůžku na zádech. To ti je málo, že máš k dispozici dostatečně prostornou restauraci, bar, odpočívárnu, toalety, lékárnu aj. kousek od parkoviště? A tak bych mohla pokračovat. A v Praze zrovna ten den, hurá, napadl sníh. A myšlenka mých zkušeností ze západní Kanady byla na světě.

Jóó, to takhle jednoho říjnového rána,

když jsem se probudila, uviděla jsem za oknem krásné bílo. Zasněžené domy, pouliční lampy, trávničky, auta a... sousedy. Sousedy s hrably na chodník. Hm, nevyjedou do práce, napadlo mě. Vždyť po chodníku chodí „jen“ děti do školy, pošťáci a „pejskaři“. Ale omyl, hrabali. A tak jsem také vytáhla hrablo a šla hrabat. Docela kus, kus chodníku před domem, kus chodníku za domem. Dalo mi to jistě půl hodiny. Ale spokojena se svým ranním výkonem, rozcvičkou k nezaplacení, uvelebila jsem se k televizi s čerstvou kávou. V tom z místního kanálu vyzývá starosta k soudržnosti a sousedské výpomoci při úklidu chodníků těm, kteří jsou senioři, nemocní nebo zkrátka nejsou doma. Prosim? No ano, ano, zvedni se a ještě vem ten chodník napravo, protože dům je na prodej, nikdo v něm nebydlí, tudíž sníh nemá kdo uklidit. Ale, má. Přece ty nebo sousedi. A ono chumelilo celý den, chumelilo celý týden a bílo bylo až do dubna.

A co sůl? Na hlavních silnicích, komunikacích ano, ale i úseky silnic si lidé

„adoptují“ a starají se o ně. Sůl v tak vysoké koncentraci totiž přímo likviduje přírodu. Jednak tím, že se vsakuje do země a znečišťuje prameny spodních vod, následně potoky, řeky, jezera, a má na svém kontě i úhyny vodních živočichů, ale také je velmi nežádoucí pro vegetaci, jelikož způsobuje odumírání kořenů stromů, keřů. A my stále solíme a solíme...

Takže sůl opravdu ne, alespoň tam,

kde tomu můžeme alespoň trochu zabránit. Výbornou alternativou, bohužel stále finančně náročnou, je močovina. Po té dokonce příroda prahne, výborně prospívá porostu. Anebo pak písek, hrablo, teplé rukavice, čepici, a třeba u bytového domu dát na vývěsku v domě rozpis služeb. A navíc je to fitness na čerstvém vzduchu a zadarmo!

Irena Krejčová

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Nezapomínejme

Ráda bych připomněla velkou osobnost, která pro naše farní společenství znamenala a stále znamená velmi mnoho. Dne 18. března už to budou tři roky, kdy Jaruška Nagyová zemřela.

Troufám si říct, že i díky ní její muž Jožka je pro nás velikým duchovním obohacením, že i díky ní funguje naše charita, jak funguje, že byla po celou dobu jedním z pilířů Tříkrálové sbírky a založila naše misijní neděle, že i díky jejímu katechetickému charismatu měli pak naši katecheti na co navázat.

Proto přidávám některé její myšlenky:

Jak je psáno v knize Sírachovec, „Všechno má svůj čas“. A tak když právě nastala tato plnost času, náš milosrdný Pán nám, kteří jsme čtyřicet let žili v ateistickém, resp. protináboženském politickém prostředí, dal tento nádherný dar. Dar, který ani nyní, po více než dvaceti letech od této události,

neumíme pochopit, docenit a také za něj místo častého naříkání a skuhrání být vděční a děkovat. Jedná se o dar svobody – nejen politické, ale svobody ve všech oblastech, včetně svobody náboženské.

(Co nám přinesla kanonizace svaté Anežky)

60 let našeho manželství neprobíhalo vždycky v pohodě. Zažili jsme i různé krize, kdy jsme si nerozuměli, nechápali jeden druhého, ale nikdy jsme vážně neuvažovali o rozvodu. To rozhodnutí, které jsme učinili hned před svatbou – že se nikdy nerozvedeme, nás nutilo všechny krize nějak řešit. To se nám s Boží pomocí podařilo. Po překonání krize vždy následovalo nádherné usmíření a nová zamilovanost.

Až nedávno mi došlo, jak velká je to věc, že manželství je svátost. Vždyť ve svátostech nám Bůh dává účast na svém

životě, nechává proudit svou lásku do našich srdcí! Ani řeholníci, jejichž život býval pokládán za mnohem dokonalejší než život v manželství, nepřijímají pro svůj život svátost. My jsme na Boží přítomnost v naší rodině často zapomínali, hlavně na začátku, neměli jsme nic ani nikoho, kdo by nás o tom poučil. Při zpětném pohledu však vidím, jak nám Boží Duch pomáhal.

(Diamantová svatba)

Když jsme byli v muzeu holokaustu a poslouchali ve tmě ozářené jen svíčkami ženský hlas, jak čte jedno za druhým jména a věk dětí, které za holokaustu zahynuly (trvá to jeden a půl roku, než jsou přečtena jména všech dětí), plakali jsme. Nedovedu pochopit, proč se po tolikerém utrpení izraelský národ stále setkává s takovou nenávisť. Ověřili jsme si na vlastní oči, kolik úsilí museli Izraelci vyvinout, aby ze země většinou skalnaté a pusté vytvořili zemi, kde se dá žít.

(Návštěva Izraele)

Jako každý rok, i letos se chceme jako farnost snažit společně prožít postní dobu. Navrhujeme toto:

Najdeme si čas, abychom se aspoň někdy do větší hloubky zamysleli nad sebou, nad svým smýšlením a jednáním, a uvědomili si, v čem jednáme a smýšlíme jinak, než by konal Ježíš.

To, co objevíme, napíšeme na proužek papíru a vhodíme do uzavřené krabičky v kostele.

Jednou týdně někdo všechny tyto špatnosti a hříchy nalepí na kříž. To odpovídá i názoru sv. Petra, jak jej uvádí ve svém listě: „On na svém těle vzal naše hříchy na kříž...“

A protože tentýž sv. Petr si myslí, že „...lásku přikryje množstvím hříchů“, chceme se snažit dělat z lásky lidem okolo nás radost. Ne proto, abychom se ukázali, ne proto, že konáme nějaké cvičení, ale z lásky, proto, že i Pán Bůh z lásky k nám tolik vykonal.

Podarí-li se nám to, nalepíme na druhý kříž symbol lásky - srdíčko.

O Velikonocích pak překryjeme kříž plný našich vin křížem plným (jak doufám) srdíček.

Víme ovšem, že zahlazení našich vin je dílem Ježíšovým, ne naším. *(Kříž)*

Hanka

O znamení kříže

Začne postní doba - uctívání svatého kříže. Romano Guardini napsal knížku O posvátných znameních (posvátných symbolech), aby věřící člověk chápal, přijímal a konal ta svatá „viditelná znamení neviditelné milosti“.

Znamení kříže člověk někdy dělá chvatně, bez soustředění, a ani si neuvedomuje, co znamená.

Je to znamení vykoupení - na kříži náš Pán vykoupil všechny lidi - a je to znamení odevzdání celého života, těla i duše, konání i odpočinku.

„Proto jej děláme před modlitbou, aby nás spořádal a usebral, aby soustředil naše myšlenky a srdce i vůli k Bohu.

Po modlitbě, aby v nás zůstalo, co nám Bůh daroval.

V pokušení, aby nás posilnil.

V nebezpečí, aby nás chránil.

Při žehnání, aby naše duše přijala do sebe plnost Božího života a všechno

bylo posvěceno v síle Kristově, ve jménu trojjediného Boha.“

Děláš jej od čela k hrudi, od ramene k rameni, soustředěně, a tak obejmě celé tvé bytí, tvé myšlenky i tvou vůli, mysl i tvé srdce.

Znamení „malého“ kříže na čele, ústech, hrudi před předčítáním evangelia: Otevři mé smysly - mou mysl, má ústa, mé srdce, abych vnímal(a) tvé Slovo.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen. *Jana Gottwaldová*

Přednáška o Tolkienovi

Už podruhé se plně zaplnil sál našeho kostela díky nesmírně obohacujícímu počínu *Zimních večerů u sv. Václava* - cyklu moderovaných besed na současná témata, s výraznými křesťanskými osobnostmi, doplněnému kulturními a spirituálními akcemi. Poprvé tou osobou byl před dvěma týdny římskokatolický kněz (farář lechovické farnosti a kaplan římskokatolické akademické farnosti při kostele Nejsvětějšího Salvátora), teolog, přírodovědec, přednosta Ústavu etiky a humanitních studií 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, pedagog a autor minimálně patnácti knížek - o. Marek Vácha s přednáškou zaměřenou na ožehavé téma manipulace s lidskými geny. Tentokrát to byl profesor Pavel Hošek, pedagog, religionista na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a kazatel Církve bratrské, autor velmi čtivých, duchovně zaměřených knížek (minimálně jedenácti) - o díle C. S. Lewise, o vztazích mezi křesťanstvím a jinými náboženstvími, o proměnách náboženství v dnešní době...

Svou přednášku u nás věnoval tématu „Teologie a fantazie v pojetí J. R. R. Tolkiena“.

John Ronald Reuel Tolkien (1892-1973) byl nositel Řádu britského impéria, vážený otec čtyř dětí, působil na Univerzitě v Oxfordu v letech 1925-1945 jako profesor staré angličtiny, v letech 1945-1959 pak jako profesor anglického jazyka a literatury. Byl rovněž znalec staré severštiny a autor fiktivního, jím stvořeného jazyka „elfštiny“, ve kterém psal mimo jiné krásné básně, a to dlouho předtím, než napsal svou prvotinu „Hobit aneb cesta tam a zase zpátky“ (1937) a následně, na naléhání přátel, „Pána prstenů“ (1949, trilogii o 1 300 stranách a 134 stranách doplňku) a Nedokončené příběhy o historii fiktivního světa Středozem, která měla existovat jako prapředchůdce Euroasie a Afriky. Jeho souběžně psanou knížku Silmarillion, kroniku obsahující informace o světě jeho příběhů a dějiny jeho nejstarších období za 6 462 let trvání, s přehledem dynastií a množstvím dalšího „faktografického“ materiálu, utříděného s vědeckou přesností, z různých otcových zápisků dotvořil a vydal posmrtně jeho syn.

Tolkien svou tvorbu spíše než „fantasy“ nazýval mýtopoetickou tvorbou. Založil diskusní kroužek „Inklings“ („Tušitelé“) a byl toho názoru, že všichni umělci jsou pouze jakýmsi podtvůrci, tušiteli krás světa, který existuje a do kterého je jim dovoleno nahlédnout a zprostředkovat ho lidem. Typickým příkladem byl už sám začátek jeho tvorby o Středozemi. Jednoho dne se podivil větě, kterou napsal: „V jisté podzemní noře bydlel jeden hobit.“ - *Hm, kdo to*

je? To musím zjistit... A je to právě tato věta, kterou celý příběh začíná.

Pan profesor Hošek k dokreslení tohoto názoru připomněl autobiografickou Tolkienovu povídku o malíři Nimralovi, který jednoho dne začal malovat strom. *„Záhy jej obraz Stromu zcela pohltil, stále znovu a znovu se k němu vracel, aby doplnil další a další podrobnosti - všechny ostatní své obrazy přesunul na samé okraje tohoto díla... A pak se jednoho dne, kdy, jak čtenář pochopí, malíř umírá, najednou před ním objeví strom, který je mu povědomý, odkudsi ho zná, ano, to je přece ten jeho Strom - ale tento je živý, jeho lístečky se rozvíjejí, větvičky se hýbou ve větru, hnízdí v nich nádherně zpívající ptáci - a je to jen okrajový strom přenádherného lesa, za nímž jsou na obzoru vzorné hory...“*

Dílo J. R. R. Tolkiena není podle pana profesora Hoška prvoplánové, ale pokud čtenář přijme pozvání a nechá se provést prostředím jeho knih, může to být pro něj hluboký duchovní zážitek Boha jako světla mezi řádky, vnímání uspořádání Boží prozřetelnosti a krásy jako odlesku Božího světa. Tolkien se domníval, že „tušiteli“ tvořená umělecká díla nás vracejí k vnímání světa jako zázraku stvořeného světa, s jeho překvapivou samozřejmostí - a zde mi to nedá, než připomenout to mnohokrát o Markem Orkem Váchou zdůrazňované zastavení se nad krásou Božího stvoření v podobě obyčejné pampelišky.

Existují dobré přednášky - takové, které vás přimějí se nad přednášeným tématem zamyslet, přesvědčit se o pravdivosti uvedených myšlenek, víc si o tématu zjistit. A taková přednáška

profesora Hoška byla - díky za ni! Se zájmem jsem se hned druhý den začela do Tolkienova „Hobita“ a přečetla ho jedním dechem. Více než kdy jindy jsem vnímala, jak stejně jako Písmo ukazuje, jak se lidská povaha věky vůbec nemění - ta touha po majetku a z ní vyplývající prokletí mamonu. A vůbec křehkost lidské povahy - vždyť i lidský hrdina Bard se ve své řeči rázem odmlčel, když *„mu v hlavě vytanula představa báječného pokladu pod Horou, který tam teď leží bez strážce i bez majitele,“* jak se domníval. Jak přitažlivý je najednou navýsost civilní, zcela nehrdinský typ Tolkienova hrdiny tam, kde o něco navýsost důležitého jde, v podobě nejslabšího ze zúčastněných, malého hobita.

Přeji vám rovněž spoustu objevů ve chvílích strávených s knihami J. R. R. Tolkiena. *Helena Hříbková*

Zimní večery u sv. Václava

Nedá mi to, a ještě jednou se zmíním o tom skvělém počínu, kterým jsou *čtvrteční Zimní večery u sv. Václava*. *Naše velké poděkování právem patří všem, kdo je vymysleli, a všem, kdo se jakoukoliv měrou podílejí na jejich organizování* (kromě jiného - Martine Peroutko, za úžasné kulinářské zážitky díky pohoštění, které na čtvrteční večery připravuješ).

7. 2. jsme si poslechli poutavou přednášku prof. Ebena o gregoriánských zpěvech. Musím říci, že na jeho přednášce na Filozofické fakultě UK bych se hned zapsala - takto totiž, i s praktickými ukázkami a zapojením posluchačů do nácviku zpěvu, on na fakultě vyučuje.

Soubor Schola Gregoriana Pragensis ochorel, a tak nemohl vystoupit – toto však byla cenná náhrada, díky, pane profesore!

Pro mne osobně snad největší praktický přínos zatím znamenaly čtvrtční večery 14. a 21. 2. s děčínským farářem, národním koordinátorem Světového společenství pro křesťanskou meditaci (WCCM) Vladimírem Volrábem. Zdůrazňoval sice, že nemáme přemýšlet nad jinými přínosy meditace, než jak dospět ke kontemplaci cestou vnitřní modlitby (modlitby srdce) pomocí stálého pomalého opakování slova MARA-NATHA (Přijď, Pane Ježíši), přesto je nemůžeme zcela opominout. V dnešním uspěchaném světě, tlacích na to, co všechno musíme stihnout a zvládnout udělat, při všech těch stresech, které prožíváme (u nás v rodině krátce po sobě dvě úmrtí), je pravidelná meditace jedinečným lékem. Nejnovější vědecké experimenty a studie totiž potvrzují pozitivní účinky meditace na různé oblasti lidského života. Mimo jiné, že meditace pomáhá lépe zvládat stres, zlepšuje spánek a emoční vyrovnanost, rozvíjí kreativitu, vnímání hudby, zmírňuje úzkostné stavy a negativní myšlenky. Pomáhá zlepšovat i fyzické zdraví – snižuje krevní tlak, zlepšuje činnost imunitního systému a snižuje hladinu stresového hormonu kortizolu.

Pro přítomné na večerech věnovaných křesťanské meditaci samozřejmě znamená nejvíce příslib, že pravidelná meditace nás časem přivede blíže Pánu. A na mou otázku následovala potěšující odpověď, že i v Děčíně pracují s Písmem metodou Lectio divina, jako my každé pondělí v našem modlitebním

společenství. A že díky zkušenosti s meditováním i touto cestou dospívají ke „Kontemplacio“, což znamená otevřít se Ježíšově lásce, vnímat Ho, odpočívat v Něm, nacházet společenství života s Ním, přijmout do svého srdce Boží království... (pro zájemce o pochopení cesty Lectio divina webové stránky: <https://www.vira.cz/texty/knihovna/kapitoly/lectio-divina-kap>).

Moc děkujeme Vladimíru Volrábovi za praktické rady „jak na to“ – byly neocenitelné.

Helenka Hříbková

Vernisáž Denisy Mikešové

Nový cyklus Zimních večerů u sv. Václava začal velmi úspěšně 17. ledna přednáškou M. O. Váchy, kdy sál (včetně kuchyňky) byl doslova nacpaný k prasknutí. Vernisáž výstavy fotografií přírody o týden později proběhla v komornějším duchu, o to však přátelštějším a rodinném. Hosté zvenčí myslím silně vnímali tuto atmosféru naší farnosti a cítili se jí být přitahováni.

Ráda bych vám přiblížila osobnost autorky výstavy, fotografku přírody Denisu Mikešovou. Mluvím-li o Denise, mluvím zároveň i o Zdeňkovi Mikešovi, protože tato manželská dvojice je jeden duch a jedno tělo. Jak jsem přišla k tak dobrým přátelům? Před pár lety jsem byla na dovolené v Podještědí a chtěla jsem se účastnit pouti do Letařovic. Tento krásný kostelíček leží na svatojakubské cestě z Polska do Santiaga de Compostela. Jediný způsob, jak se tam dostat, bylo stopem, a tak jsem stála na kraji silnice a mávala. Zastavil mi tento pár. Postupně jsme zjistili, že máme

mnoho společných zájmů, např. lásku k přírodě, táboření pod stanem a lásku k indiánům. Manželé vedli několik let dnes už legendární letní tábory pro děti a založili sdružení Statek.

Denisa chodila do lesa už jako malé děvčátko se svým dědečkem, který ji učil znát bylinky. Střední výtvarnou školu vystudovala ve Frýdlantě. Několik let se živila uměleckým leptáním čepele zbraní (viděla jsem i jeden pancíř). Mimochodem manželé se seznámili na hodině šermu. V další části života vedla v Praze výtvarnou dílnu pro lidi bez domova. V posledních letech však na plné čáře vítězí příroda a lovy beze

zbraní (i když s lukem a šípy to také umí dobře). Mám-li osobnost Denisy Mikešové shrnout, pak je to láska k slabým a utlačovaným, ať už lidem nebo přírodě, a touha jim pomáhat. To koná s krásnou ženskou jemností a velkou vnitřní silou. Zjistila jsem, že když se pohybuji v její blízkosti, dochází tak nějak nenápadně k tomu, že přírodu miluji stále více a ekologické souvislosti chápu stále lépe.

Na závěr ještě prozradím další naši společnou zálibu, u které se výborně bavíme – filmy Jackieho Chana.

Hanka Řehořová

P O Z V Á N Í *na příští měsíc nebo i dál*

Ozvěny Jiřetína

V sobotu 3. 3. 2019 se budou konat v sále sv. Václava „Ozvěny Jiřetína“ od 13.00 do cca 19.00. Přihlašování je možné přímo u Vladimíra Jeništy či na mail vladajen@gmail.com.

Hlídaní dětí nebude zajištěno.

Farní charitativní bazar dětského oblečení 17. a 24. 3. 2019

V březnu letošního roku v naší farnosti navážeme na několik již proběhlých charitativních prodejů dětského oblečení, obuvi a hraček.

V první polovině měsíce si prosím projděte své skříně a vyberte z nich

jarní a letní kousky zejména pro děti do cca 12 let. Oděvy, obuv a hračky pak nechte v kostele svatého Václava v levé části za výstavními panely. Prostor bude označen.

Samotný bazar pak proběhne vždy v neděli po obou mších, a to v termínech 17. a 24. 3. 2019.

Výtěžek celé akce bude využit pro potřeby maminek s dětmi v naší farnosti.

Nerozebrané oblečení bude následně postoupeno pro dětský bazar v domově Sue Ryder 30. 3. 2019.

Za organizační tým

Marie (Madla) Dobrovolná
vachulovam@gmail.com

732 204 860

Tělesná obnova 2019

Podobně jako v minulých letech se i letos připravuje Tělesná obnova, a to na víkend 14.-16. 6. 2019.

Vzhledem k obsazenosti Horního Poříčí letos pojedeme do areálu podniku Kovo Buzuluk ve Smetanově Lhotě (u Čimelic), kde jsme byli v roce 2015. Počet a kvalita sportovišť je zde trochu nižší, ale na druhou stranu můžeme využít bazén nebo okolní lesy k cyklovýletům.

Přihlašování na Tělesnou obnovu spustíme během dubna. Akce je vhodná i pro neúplné rodiny a pro rodiny, jejichž někteří členové nejsou „praktikující“.

Pavel Hobza

V křest CD řekni napořád

Ondra Steoch

& hosté

8. 4. 2019

19:30

Palác Akropolis
Kubelíkova 27

palacakropolis.cz
ondraskoch.cz
instagram.com/
ondraskoch
facebook.com/
ondraskochmusic

P O Ř A D B O H O S L U Ž E B *a další základní informace*

Eucharistie a bohoslužby slova

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava (pro rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

Svátost smíření / duchovní rozhovor

- Vždy půl hodiny před mší svatou u sv. Václava

Farní kancelář pro veřejnost

úterý	16.00–18.00	fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)
čtvrtek	9.00–12.00	

- Službu v kanceláři zajišťuje a finanční záležitosti (hl. dary) vyřizuje Ivona Nováková
email: yvonanovakova@email.cz

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800
farní charita: 3400038319/0800

Kontakty

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz

TÝDENNÍ PROGRAM *pravidelných aktivit*

Po	13.00-14.30	Mariina legie /M. Pokorná/	FAR č. 1
	16.30-17.15	Náboženství pro starší děti z 1. stupně /H. a P. Svobodovi/	SÁL
	18.30-19.30	Angličtina pro dospělé /M. Müller st./	FAR č. 1
	18.30-20.30	Společenství díky, chval, přímluvných modliteb a duchovního vzdělávání /H. Hříbková/	VÁC boční vchod
Út	19.00-21.00	Farní charita /H. Rechnerová/ - 1. pondělí v měsíci	FAR č.1
	16.00-18.00	Úřední hodiny farní kanceláře pro veřejnost /I. Nováková/	FAR kancelář
	15.00-15.45	Náboženství pro nejmladší děti /K. Dubnová/	FAR č. 1 a 2
	16.45-17.45	Biblická hodina /J. Nagy/ - 2. a 4. úterý v měsíci	FAR č. 1
St	10.00-12.00	Setkávání maminek s dětmi /M. Schaeferová/	FAR č. 1 a 2
	16.30-17.30	Náboženství pro nejstarší školáky /S. Kocourková, M. Peroutka/	FAR
	19.00-22.00	Zkouška kapely Missa /J. Tomsa/	FAR č. 1
	18.30-20.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
Čt	8.45	Setkání při čaji /M. Müller starší/ - 1x měsíčně dle oznámení	FAR č. 1
	9.00-12.00	Úřední hodiny farnosti /I. Nováková, A. Matuszek/	FAR kancelář
	16.00-17.00	Náboženství pro mladší děti z 1. stupně /B. Matochová/	FAR č. 1 a 2
	19.00	Modlitba matek /H. Rechnerová/ - liché týdny školního roku	FAR č. 3
	20.00-21.00	Tichá eucharistická adorace /J. Vyšohlíd/	MIK
Ne	8.00-8.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	9.00-10.15	Zkouška farní scholy /O. Škoch/	SÁL
	16.30	Představení farního nadnárodního pimprlového divadla - poslední neděle v měsíci v pastoračním roce	FAR č. 1 a 2

K A L E N D Á Ř *na březen 2019**Mimořádné akce, změny, výjimky*

3. 3.	Ne	8.30, 10.30	Misijní koláč	VÁC
6. 3.	St	18.00	Eucharistie s udílením popelce	VÁC
7. 3.	Čt	9.00	Setkání seniorů při čaji	FAR
7. 3.	Čt	18.00	Ekumenický popelec	VÁC
10. 3.	Ne	10.30	Zařazení mezi čekatele křtu	VÁC
14. 3.	Čt	18.00	Beseda s Petrem Slámou o Starém zákoně a moderní archeologii	SÁL
17. 3.	Ne	8.30, 10.30	Bazar hraček a dětského oblečení	VÁC
19. 3.	Út	19.00	Setkání pastorační rady	FAR
21. 3.	Čt	17.30	Loutky v nemocnici: Malý princ	VÁC
22. 3.	Pá	17.10	Modlitba křížové cesty	VÁC
22. 3.	Pá	18.00	Postní duchovní obnova pro muže (s eucharistií)	SÁL
23. 3.	So	13.00	Ozvěny Jiřetína (duchovní obnova pro manžele)	SÁL
24. 3.	Ne	8.30, 10.30	Bazar hraček a dětského oblečení	VÁC
28. 3.	Čt	17.30	Beseda s Jiřím Strachem	VÁC
29. 3.	Pá	17.10	Modlitba křížové cesty	VÁC
29. 3.	Pá	18.00	Postní duchovní obnova pro ženy (s eucharistií)	SÁL
31. 3.	Ne	16.30	Představení loutkového divadélka na faře	FAR

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vršovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 31. 3., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 20. 3. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Martin Peroutka (Martin). Redakční rada: Artur Matuszek, Jan Růckl (JR), Alena Králová (AK), Anna Tesařová (@). Příspěvatelé: Marie Dobrovolná, Jana Gottwaldová, Lída Hobzová (LH), Helenka Hříbková, Irena Krejčová, Hanka Kučerová Rechnerová (Hanka), Hanka Řehořová. Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka, výtisky pro nás zkompletovali Polákovci